

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾

فولادوند: بخوان به نام پروردگارت که آفرید

مکارم: بخوان به نام پروردگارت که جهان را آفرید.

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾

فولادوند: انسان را از علق آفرید

مکارم: همان کس که انسان را از خون بسته‌ای خلق کرد.

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾

فولادوند: بخوان و پروردگار تو کریمترین [کریمان] است

مکارم: بخوان که پروردگارت از همه بزرگوارتر است.

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾

فولادوند: همان کس که به وسیله قلم آموخت

مکارم: همان کسی که به وسیله قلم تعلیم نمود.

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾

فولادوند: آنچه را که انسان نمی‌دانست [بتدریج به او] آموخت

مکارم: و به انسان آنچه را نمی‌دانست یاد داد.

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ ﴿٦﴾

فولادوند: حقا که انسان سرکش می‌کند

مکارم: چنین نیست که انسان حقشناس باشد مسلماً طغیان می‌کند.

أَنْ رَأَاهُ اسْتَعْجَىٰ ﴿٧﴾

فولادوند: همین که خود را بی‌نیاز پندارد

مکارم: به خاطر اینکه خود را بینیار می‌بیند!

إِنِّي إِلَهِ رَبِّكَ الرَّجْعِي ﴿٨﴾

فولادوند: در حقیقت بازگشت به سوی پروردگار توست

مکارم: مسلماً بازگشت همه به سوی پروردگار تو است.

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى ﴿٩﴾

فولادوند: آیا دیدی آن کس را که باز می‌داشت

مکارم: به من خبر ده آیا کسی که نهی می‌کند

عَبْدًا إِذَا صَلَّى ﴿١٠﴾

فولادوند: بنده‌ای را آنگاه که نماز می‌گزارد

مکارم: بنده‌ای را به هنگامی که نماز می‌خواند (آیا مستحق عذاب الهی نیست)؟

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى ﴿١١﴾

فولادوند: چه پنداری اگر او بر هدایت باشد

مکارم: به من خبر ده اگر این بنده بر طریق هدایت باشد،

أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَى ﴿١٢﴾

فولادوند: یا به پرهیزگاری وادارد [برای او بهتر نیست]

مکارم: یا مردم را به تقوا دستور دهد (آیا نهی کردن او سزاوار است)؟

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٣﴾

فولادوند: [و باز] آیا چه پنداری [که] اگر او به تکذیب پردازد و روی برگرداند [چه کیفی در پیش دارد]

مکارم: به من خبر ده اگر (این طغیانگر) تکذیب حق کند و به آن پشت نماید (چه سرنوشت دردناکی خواهد داشت)؟

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ﴿١٤﴾

فولادوند: مگر ندانسته که خدا می‌بیند

مکارم: آیا او نمی‌داند که خداوند همه اعمالش را می‌بیند؟!

كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَه لِنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾

فولادوند: زنه‌ار اگر باز نایستند موی پیشانی [او] را سخت بگیریم

مکارم: چنان نیست که او خیال می‌کند اگر دست از کار خود بر ندارد ناصیه‌اش (موی پیش سرش) را گرفته (و به سوی عذاب

می‌کشانیم).

نَاصِيَةٌ كَاذِبَةٌ خَاطِئَةٌ ﴿١٦﴾

فولادوند: [همان] موی پیشانی دروغزن گناه‌پیشه را

مکارم: همان ناصیه دروغگوی خطا کار!

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾

فولادوند: [بگو] تا گروه خود را بخواند

مکارم: سپس هر که را می‌خواهد صدا بزند (تا یاریش کند).

سَدَّعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾

فولادوند: بزودی آتشیانان را فرا خوانیم

مکارم: ما هم به زودی ماءموران دوزخ را صدا می‌زنیم!

كَلَّا لَا تُطِعُهُ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

فولادوند: زنهار فرمانش مبر و سجده کن و خود را [به خدا] نزدیک گردان

مکارم: چنان نیست که او می‌پندارد، هرگز او را اطاعت مکن و سجده نما و تقرب جوی.

